

# መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ ሰባ ሰባት

የ144,000ዎቹ መታተም፡- ከዳንኤል ራእይ እና ከትንቢታዊ ምሳሌነት የተገኙ ግንዛቤዎች

Jeff Pippenger  
2024-04-07

ዳንኤል በአሥረኛው ምዕራፍ ሦስት ጊዜ ተነካ፤ የመጀመሪያውና የመጨረሻው ጊዜ በገብርኤል ነበር፤ መካከለኛው ንክኪ ግን በክርስቶስ ነበር። ዳንኤል ርኩሶቱን ከሁሉ የበለጠ በጥልቅ የተሰማው በዚያ መካከለኛ ንክኪ ነበር፤ ምክንያቱም የእውነት መካከለኛው የመለያ ምልክት ዓመፅን ይወክላል። ዳንኤልን ለሁለተኛ ጊዜ የነካው ሚካኤል ነበር፤ ምክንያቱም በሃያ አንድ ቀኖች መጨረሻ ወርዶ ነበር።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ያሉት ሁለቱ ምስክሮች በመንገድ ላይ ሞተው ተጥለው የሚቆዩባቸው ሦስት ቀን ተኩል ምሳሌያዊ ቀኖች መጨረሻ ላይ፤ አንድ ድምፅ ሁለቱን ምስክሮች ያስነሣቸዋል። የሚያስነሣውም የመላእክት አለቃ ድምፅ ነው። በዳንኤል ምዕራፍ አሥር የሚገኘው የሚካኤል መውረድ፤ በሀያ ሁለተኛው ቀን፤ በ2023 ከሁለቱ ምስክሮች ትንሣኤ ጋር ይጣጣማል። ሁለቱ ምስክሮች በመንገድ ላይ ሞተው ተጥለው ሳሉ፤ ሕዝቅኤል የተበተኑ አጥንቶቻቸውን ተመልክቶ እነዚያ በሽለቆው ውስጥ ያሉ ደረቅ ሙታን አጥንቶች ሊነሡ ይችላሉን ተብሎ ተጠየቀ፤ ሕዝቅኤልም የመለሰው ሁሉ፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ ታውቃለህ” የሚል ብቻ ነበር።

ከዚያም ሕዝቅኤል ለእነዚያ አጥንቶች ትንቢት እንዲናገር ተነገረው፤ እርሱም እንዲሁ አደረገ፤ በተናገረም ጊዜ እነርሱ አንድ ላይ ተገጣጠሙ፤ ነገር ግን ገና ሕያዋን አልነበሩም። የሕዝቅኤል የመጀመሪያው ትንቢት አጥንቶቹን በአንድነት ማሰባሰብ ነበር፤ ነገር ግን እነዚያን አጥንቶች እንደ ሠራዊት ለማስነሣት ሁለተኛ ትንቢት ያስፈልግ ነበር። የሕዝቅኤል ሁለተኛው ትንቢት፤ አጥንቶቹን ወደ ሕይወት ያመጡ በአራቱ ነፋሳት የተወከለው የሦስተኛው ወዮ ትንቢት ነበር። የመጀመሪያው አዳም ፍጹም ሆኖ ተፈጠረ፤ ከዚያም ኃጢአት ሠርቶ ሞትን ለልጅ ልጆቹ ሁሉ አስተላለፈ። የሕዝቅኤል ሙታን አጥንቶች ትንሣኤ አዳም በፍጹምነቱ ከተፈጠረበት ጋር ይመሳሰላል፤ ምክንያቱም አዳም አስቀድሞ ተሠርቶ ነበር፤ ከዚያም ጌታ የሕይወትን እስትንፋስ በእርሱ ውስጥ እፈሰሰ።

ይህ ማለት ሁለቱ ምስክሮች ወደ ሕይወት በሚመለሱበት ጊዜ የክብር አካላትን ይቀበላሉ ማለት አይደለም፤ ይህ ነገር እስከ ሁለተኛው ምጽአት ድረስ አይፈጸምም። ነገር ግን ትንሣኤአቸው ከዳንኤል የአነሳሽ “marah” ራእይ ጋር ትይዩ ነው፤ በዚያም የዚያን ጊዜ የሚመለከቱት ምስል ወደ እርሱ ይለወጣሉ። መስመር በመስመር ላይ፤ የማተም ሂደት በትንቢታዊው ምስክርነት እጅግ በጥንቃቄ ተዘርግቶ ተቀምጧል።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ፤ “ከሦስት ቀንና ከግማሽ በኋላ ከእግዚአብሔር የሆነ የሕይወት መንፈስ ገባባቸው” በሚል ሁለቱ ምስክሮች ውስጥ ገባ፤ “እነርሱም” ከዚያ “በእግራቸው ቆሙ፤ ያዩአቸውም ላይ ታላቅ ፍርሃት ወደቀባቸው፤” ከዚያም “ከሰማይ እንዲህ የሚል ታላቅ ድምፅ ሰሙ፤ ወደዚህ ውጡ። በደመናም ወደ ሰማይ ወጡ፤ ጠላቶቻቸውም አዩአቸው።”

በመጀመሪያ መንፈሱ ወደ እነርሱ ገባ፤ ከዚያም በእግራቸው ቆሙ፤ በቆሙም ጊዜ ከዚህ በፊት በሞታቸው ላይ ደስ ያሉ ጠላቶቻቸው ላይ ፍርሃት ወደቀ። ከዚያም አንድ ድምፅ ወደ ላይ ይጠራቸዋል፤ ጠላቶቻቸውም ይህን ክስተት ያያሉ። ከሕዝቅኤል ጋር መጀመሪያ በሽለቆው ውስጥ የተበተኑና የሞቱ መሆናቸው ተለይቶ ይታወቃል፤ ከዚያም የሚሰበስባቸው ትንቢት ይነገራል፤ ከዚያም ሁለተኛው ትንቢት እንደ ብርቱ ሠራዊት እንዲቆሙ ያደርጋቸዋል። ከዳንኤል ጋር ደግሞ መጀመሪያ ሁለት ወገኖችን የሚለይ ታላቅ ራእይ ያያል፤ ከዚያም ሦስት ጊዜ ይዳሰሳል።

ለመጀመሪያ ጊዜ በተነካ ጊዜ ኃይል አልነበረውም፤ በጥልቅ እንቅልፍም ነበረ፤ ፊቱም ወደ ምድር ነበር። እንቅልፍ ሞትን ይወክላል። ሆኖም የተነገሩትን ቃላት ሰማ።

በዚህ አትደነቁ፤ ሰዓቱ ይመጣልና፤ በመቃብር ያሉ ሁሉ ድምፁን ይሰማሉ። ዮሐንስ 5:28።

ገብርኤል ከዚያ ዳንኤልን በእጆቹና በጉልበቶቹ ላይ አደረገው፤ ከዚያም እንዲቆም አዘዘው፤ እርሱም ሲንቀጠቀጥ ቆመ። ከዚያም የገብርኤልን ቃል ሰማ፤ ነገር ግን ዲዳ ሆኖ ቀረ። ሕዝቅኤልም ደግሞ የክርስቶስን ራእይ አይቶ ነበር፤ እርሱም ተመሳሳይ የክስተቶች ተከታታይነት አስከተለ።

በራሳቸውም ላይ ከነበረው ጠፈር በላይ የተፋን ምሳሌ ነበረ፤ መልኩም እንደ ሰንጠረድ ድንጋይ ይታይ ነበር፤ በተፋኑም ምሳሌ ላይ ከላይ በእርሱ ላይ እንደ ሰው የሚመስል ምሳሌ ነበረ። ከወገቡም መልክ ወደ ላይ ከእርሱ ውስጥ በተረዳው እንዳለ የእሳት መልክ እንደ አምበር ቀለም አየሁ፤ ከወገቡም መልክ ወደ ታች ደግሞ የእሳት መልክ እንዳለ አየሁ፤ በተረዳውም ብርሃን ነበረ። በዝናብ ቀን በደመና ውስጥ የሚታየው ቀስተ ደመና እንደሚመስል፤ በተረዳው ያለው ብርሃን መልክ እንዲሁ ነበር። ይህም የእግዚአብሔር ክብር ምሳሌ መልክ ነበረ። ባየሁትም ጊዜ በግንባሬ ተደፋሁ፤ የሚናገርም አንድ ድምፅ ሰማሁ። እርሱም፡- የሰው ልጅ ሆይ፤ በእግርህ ቁም፤ እኔም እናገርሃለሁ አለኝ። በእኔም ሲናገር መንፈስ ወደ እኔ ገባ፤ በእግራም አቆመኝ፤ የሚናገረኝንም ሰማሁ። ሕዝቅኤል 1:26-2:2።

ራእዩ ሕዝቅኤልን ዳንኤልን ሁለቱንም እስከ ችቢያ ድረስ እንዲወረዱ አደረጋቸው፤ በዚያም ሁኔታ በምድር ላይ ተደፍተው ነበር። በዚያ ሁኔታ ሳሉ ሁለቱም እንኳ የጌታን ቃል ሰሙ፤ ለእነርሱም የተነገሩትን ቃላት እንዲሰሙ ወደ መቆም ሁኔታ ተነሡ፤ ቃላቱንም በሰሙ ጊዜ “መንፈሱ ወደ እነርሱ ገባ”። የመለኮት ኅብረት የሚፈጸመው በመንፈስ ቅዱስ የሚተላለፍ የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበል ነው። “ቃል” መለኮትን ወደ ሰብአዊነት የሚያስተላልፍ ነገር ነው። ገብርኤል በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ለዳንኤል የሚሰጠውን የትንቢታዊ ታሪክ ክብደትና አስፈላጊነት ለመረዳት ይህ እውነት መታወቅ ይገባል። በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ የተወከለው የትንቢታዊ ታሪክ ቅዱስ ዘይት ወደ ጠቢባን ድንግልናዎች የሚተላለፍበት መተላለፊያ ነው።

ከሕዝቅኤል ጋር ግን፤ ወዲያውኑ ለሎዶቅያ አድቪንቲዥም መልእክት እንዲያቀርብ ትእዛዝ ይሰጠዋል፤ ሆኖም ሕዝቅኤል ከመጀመሪያው ጀምሮ ሎዶቅያ አድቪንቲዥም ቃሉን እንደማይሰማ ይነገረዋል፤ ምክንያቱም እነርሱ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና። የሕዝቅኤል ልምምድ በምዕራፍ ስድስት ያለው የኢሳይያስ ልምምድ ነው፤ ስለዚህ በሁለት ምስክሮች ላይ፤ እግዚአብሔር ዳንኤልን ከእንቅልፍ—ይህም የሞት ምልክት ነው—ሲያነቃው፤ ለዓመፀኛው የሎዶቅያ አድቪንቲዥም ቤት መልእክት ይሰጠዋል፤ ነገር ግን አይሰሙም።

ከዚያም ዳንኤል ለሁለተኛ ጊዜ ይነካል፤ የሚነካውም ራሱ ክርስቶስ ነው፤ እርሱም ኢሳይያስን ከመሠዊያው የተወሰደ ፍም በከንፈሮቹ እንደነካው ሁሉ የዳንኤልን ከንፈሮች ይነካል። ከዚያ ዳንኤል መናገር ቻለ፤ ነገር ግን አሁንም ኃይል የሌለው ነበር፤ አሁንም ትንፋሽ አልነበረውም። እንደ ሕዝቅኤል ገለጻ፤ ትንፋሹ የሚመጣው ከ“አራቱ ነፋሳት” መልእክት ጋር ነው፤ ይህም የሕዝቅኤል ሁለተኛ ትንቢት ነበር። ስለ አራቱ ነፋሳት የሕዝቅኤል ትንቢት ከዳንኤል ሦስተኛው ንክኪ ጋር ይስማማል፤ በዚያን ጊዜ ትንፋሽ ወደ አጥንቶቹ ይገባልና እነርሱም እጅግ ታላቅ ሠራዊት ሆነው ይቆማሉ። በዳንኤል ሦስተኛው ንክኪ እርሱ የሚበረታው ነው።

በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ተበተነ፤ ወደ ምሳሌውም የመዘገየት ጊዜ ገባ። የማኅተም ታሪክ ከ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ጀምሮ እስከ 1863 ዓ.ም. ዓመፀ ድረስ ባለው ታሪክ ተገልጦ ነበር። በዚያ የተወከለው የታሪክ መስመር ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 እስከ የእሑድ ሕግ ድረስ ካለው ጋር ይደራረባል፤ ነገር ግን ከ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 እስከ የእሑድ ሕግ ድረስ ካለው ታሪክ ጋርም ይደራረባል። ይህ ትንቢታዊ ክስተት በምልክቶች ከአንድ በላይ ትርጉም እንዳላቸው እውነታ ላይ የተመሠረተ ነው፤ ትርጉማቸውም የሚወሰነው በሚተገበሩበት ዐውድ መሠረት ነው።

ስለ ሦስቱ መላእክት ከማንኛውም አንዱ መምጣትና ሥራ ስናስብ፣ ሁሉም በአንድ ዓይነት የክስተቶች ቅደም ተከተል ይመራሉ። ከእነርሱ ጋር የተያያዘው ትንቢት በተፈታ ጊዜ ይመጣሉ። ያ ትንቢት በሦስት ደረጃዎች ላይ የተዋቀረ ነው፤ መምጣቱ፣ ኃይል መቀበሉ፣ እና በመጨረሻው ያለው የተዘጋ ደጅ። በዚያ ታሪክ ውስጥ ሌሎች የመንገድ ምልክቶች አሉ፣ ነገር ግን ከሦስቱ መላእክት የማንኛውም አንዱ መምጣት የሚያመጣው ሦስቱ የፈተና የመንገድ ምልክቶች መካከል የመጀመሪያው፣ ትንቢት የሚፈታበት የመንገድ ምልክት ነው። የተፈታው መላእክት በማረጋገጫ ኃይል ይቀበላል፣ እናም ያ ማረጋገጫና ያ ኃይል መቀበል በዚያ ታሪክ ውስጥ ያሉትን ወንዶችና ሴቶች ይፈትናሉ። የታሪኩ መደምደሚያ በሦስተኛው ፈተና ላይ የቆሙት ጥበበኞች እንደሆኑ ወይም ሞቶች እንደሆኑ የሚያሳይ የመለያ ፈተና ያመጣል።

ከ2001 ሴፕቴምበር 11 ታሪክ እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ሦስት መላእክትን መለየት ይቻላል። የመጀመሪያው በ2001 ሴፕቴምበር 11 ደረሰ፣ ሁለተኛው በ2020 ጁላይ 18 ደረሰ፣ ሦስተኛውም በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ (የመፈተኛ መለኪያ) ይደርሳል። ጥቅምት 22, 1844 ከ2001 ሴፕቴምበር 11 ጋር ይመሳሰላል፣ እና 1856 ከ2020 ጁላይ 18 ጋር ይመሳሰላል፣ እንዲሁም 1863 ከየእሁድ ሕግ ጋር ይመሳሰላል። ይህ ከሆነ እንግዲህ፣ ከጥቅምት 22, 1844 እስከ 1863 ያለው ጊዜ ደግሞ ከ2020 ጁላይ 18 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ካለው ጊዜ ጋር ይመሳሰላል፣ ምክንያቱም ጁላይ 18 በማንኛውም ታሪክ ውስጥ ያለው የሁለተኛው መልአክ መድረሻ ነበርና። የሚከተለው ታሪክ አሁንም ቢሆን በትክክል የሚለየው እንደ ማንኛውም መልአክ የመንገድ ምልክቶች ብቻ ነው።

በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ቀን፣ ያንን ትውልድ ለመፈተን የሚሆን የተፈታ እውነት ነበረ። በዚያ ታሪክ ውስጥ ሁለተኛው ደረጃ ሁለቱ ምስክሮች ሲነሡ ነው። ከዚያም በዚያን ጊዜ የተገለጠውን ብርሃን፣ አሁን እየተካሄደ እንዳለው ሁሉ፣ ይቀበሉ እንደሆነ ይፈተናሉ። ከዚያም በእሁድ ሕግ (የመለያ ፈተናው)፣ ማን ጥበበኛ ድንግል እንደሆነ እና ማን እንዳልሆነ ይገለጣል። ታሪኩን እንደ አንድ ነጠላ መልአክ አወቃቀር ብቻ በምንመለከትበት ጊዜ፣ ከጥቅምት 22, 1844 እስከ 1863 ዓመፀ ድረስ ያለውን ታሪክ በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ባለው ታሪክ ላይ ስናኖረው፣ በ1849 እሁድ ዋይት ጌታ የሕዝቡን ቀሪዎች ለመሰብሰብ እጁን ዳግመኛ እንደዘረጋ መለየቷን እናገኛለን።

ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 እስከ 1849 ድረስ የእግዚአብሔር ሕዝብ ተበትኖ ነበር። በ1850 ዓ.ም. ከሁለቱ የዕንባቆም ሰንጠረዦች ሁለተኛውን አዘጋጁ። በ1851 ዓ.ም. ጥር ወር ውስጥ አዲሱን ሰንጠረዥ በReview ውስጥ እያስተዋወቁ ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ ተበትኖ ነበር፣ ሦስተኛውም መልአክ ከብርሃን ጋር ደረሰ። ከዚያም እግዚአብሔር ዳግመኛ ሊሰበስባቸው ጀመረ፣ እርሱም በ1842 እንዳደረገው ሁሉ ሊያውጁት የተገባቸውን መልአክት የሚያሳይ የዓይን ምስል ሰጣቸው። በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የመጣው ብርሃን የእውቀት መጨመር ነበር፣ እርሱም በእርሱ መሪነት እየጎለበተ ቀጠለ፤ በ1856 ዓ.ም. የዚያ ብርሃን የአናት ድንጋይ ቀረበ። ያ ብርሃን በ“ሰባቱ ዘመናት” ላይ ነበር፤ እርሱም ዊልያም ሚሊር መጀመሪያ የተገነዘበው ብርሃን ሲሆን፣ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ከተፈጸሙት ትንቢቶች አንዱ ሆኖ ተወክሎ ነበር።

የ“ሰባቱ ዘመናት” ብርሃን፣ በ1856 ዓ.ም.፣ ለመጀመሪያው መልአክ መልአክተኛ ሚሊር የተሰጠው የእውቀት መጨመር ፍጻሜ ብቻ ሳይሆን፣ በ1844 አክቶበር 22 የተሰጠው የሦስተኛው መልአክ መጨረሻ ብርሃን ደግሞ ነበር። በ1856 ዓ.ም. የተደረገው የዚያ ብርሃን መከልከል፣ በ1798 ዓ.ም. የተፈታውን የእውቀት መጨመር መከልከል ብቻ ሳይሆን፣ በ1844 አክቶበር 22 የተፈታውንም የእውቀት መጨመር መከልከል ነበር፤ ይህም በዚያን ጊዜና በዚያው ስፍራ ከፈላጊዎች ተሞክሮ ወደ ሎዶቅያ ተሞክሮ በተሸጋገሩት ሰዎች ተደረገ። የ1863 ዓ.ም. ዓመፀ ሦስተኛው፣ እንዲሁም የሊትመስ ፈተናው ነበር፤ ይህም የ“ሰባቱ ዘመናት” ብርሃንን በማስወገድ በተጨማሪ ሰሌዳ ተገለጠ።

የ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 የመጀመሪያው ቅሬታ በ1843 የአቅኚዎች ሰንጠረዥ ላይ ባሉ አንዳንድ ቁጥሮች ስህተት ላይ እጁን በመሸፈን በእግዚአብሔር በመጀመሪያው መልአክ የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ላይ መጣ። የ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 የመጀመሪያው ቅሬታ ደግሞ፣ በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ክርስቶስ እጁን ወደ ሰማይ እንዳይሄድ እና ጊዜ ከእንግዲህ ወዲያ እንዳይኖር እንደማለ ሰዎች በመናቅ በሦስተኛው መልአክ የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ላይ መጣ። በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ይህን የድንግል ትውልድ ሊፈትን የሚገባው መልአክት ተፈታ። እንደ 1850 ሁሉ፣ ጌታ በ2023 ዓ.ም. ከ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ጀምሮ በመንገድ ላይ ሞተው የነበሩትን የሕዝቅኤል የሞቱ አጥንቶች ለመሰብሰብ እጁን ሁለተኛ ጊዜ ዘረጋ። እስከ 1851 ዓ.ም. ድረስ፣ ይህም የእንባቆም ምዕራፍ ሁለት ትንቢት ፍጻሜ የሆነ አዲስ የመልአክቱ የእይታ መግለጫ ነበር፤ ይህም ከ2023 በኋላ ጌታ በእንባቆም ሁለቱ ጽላቶች የተመሰለ የሚያነሳው አዲስ ሕያው ዓላማ እንደሚኖረው ያሳያል።

የሐባቁቅ ሁለቱ ጽላቶች በአሥርቱ ትእዛዛት ሁለቱ ጽላቶች እንዲሁም በዴንጌቆስጤ በዓል የሚቀርቡት ሁለቱ የማዕበል እንጀራዎች በምሳሌነት ተወክለው ነበር። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንደ በኩራት መሥዋዕት ይለዩባሉ፤ እነርሱም በሚልክያስ ውስጥ መሥዋዕቱን “እንደ ጥንት ዘመን፣ እንደ ቀደሙት ዓመታት” ብሎ የሚወክሉ ናቸው። ዓለም ሁሉ እንዲያየው እንደ ማዕበል መሥዋዕት ከፍ ይደረጋሉ።

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መንቃት በመሰብሰቡ ይጀምራል፤ ያም መሰብሰብ በእግዚአብሔር ቃል ይፈጸማል፤ ምክንያቱም የሕዝቅኤል የሞቱ አጥንቶች ገና ሞተው ሳሉ የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት ይሰበሰባሉና። ሕዝቅኤል ጌታ ቀሪዎቹን ለመሰብሰብ እጁን ሁለተኛ ጊዜ ሲዘረጋ አጥንቶቹን የሚሰበስብ መልአክት የሚያውጅ ሰብአዊ መሣሪያን ይወክላል። ኢሳይያስ፣ ኤርምያስ፣ ዳንኤል፣ ዮሐንስና ሕዝቅኤል ሁሉ መለኮታዊውን መልአክት ወደ ሞቱት ደረቅ አጥንቶች የሚያደርስ ሰብአዊ አካል መኖሩን ያመለክታሉ።

አጥንቶቹ ከተሰበሰቡ በኋላ ጌታ የፈተናው ዘመን ሊዘጋ ከመድረሱ ጥቂት በፊት የሚፈታውን የእውቀት መጨመር ይገልጣል፤ ያም እውቀት “ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የሚያያዝ ያ ክፍል” በመሆኑ ይወክላል። በሕዝቅኤል ሁለተኛው ትንቢት ውስጥ የሚፈታው ብርሃን ሦስተኛው ወይ ነው፤ ይህም ወደ አጥንቶቹ ሕይወትን የሚነፍስ እና በምክንያታዊ ኃይል እንደ ብርቱ ሠራዊት እንዲቆሙ የሚያደርግ የምሥራቅ ነፋስ መልአክት ነው። ለዳንኤል የተገለጠው ብርሃን በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ በሰሜን ንጉሥ የተወከለው ብርሃን ነው። ሕዝቅኤልና ዳንኤል በአንድነት “ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የሚያያዝ ያ ክፍል” ይወክላሉ፤ ይህም የ(ምሥራቅ) ነፋስና የ(ሰሜን) ንጉሥ የምሥራቅ ነው።

ነገር ግን ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጡ ወሬዎች ያስደነግጡታል፤ ስለዚህም ለማጥፋትና ብዙዎችን ፈጽሞ ለማጥፋት በታላቅ ቍጣ ይወጣል። ዳንኤል 11:44።

በ1856 ዓ.ም. ጌታ በሕዝቡ ላይ የማጎተም ሥራውን ሊፈጽም አሰበ፤ ነገር ግን እነርሱ ዐመፁ። እርሱ ከሎዶቅያ ሁኔታቸው ለማውጣት ሊጠቀምበት ያሰበው መልአክት የዘሌዋውያን ምዕራፍ ሆኖ ስድስት “ሰባት ጊዜ” ነበር። ጌታ በጁላይ 2023 ሕዝቡን መሰብሰብ በጀመረ ጊዜ፣ እንደገና የ“ሰባት ጊዜ”ን መልአክት አቀረበላቸው፤ ከሌሎችም ነገሮች ጋር፣ በአምሳያዊው የማስተስረያ ቀን የኢዮቤልዩ መለኮት ሊነፋ እንዳለበት ገለጠ። ይህም ደግሞ ሰባተኛው መለኮት ደግሞ ሊነፋ የነበረበት ጊዜ ነው። የኢዮቤልዩ መለኮት የ“ሰባት ጊዜ” ምልክት ነው፤ ሰባተኛውም መለኮት ሦስተኛው ወይ ነው። ሚካኤል በዳንኤል ምዕራፍ አሥር በወረደ ጊዜ፣ ዳንኤል የዘሌዋውያን ምዕራፍ ሆኖ ስድስትን ጸሎት የሚጻፈደትን ልምድ የሚቀበሉትን፣ እንዲሁም በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ያለውን ትንቢታዊ ምስጢር ለማስተዋል የሚሹትን ይወክል ነበር።

ዳንኤል በእግዚአብሔር ድምፅ የተሰበሰቡትን፣ ከዚያም የምሥራቅንና የሰሜንን መልአክት ለማወጅ በብርታት በእግራቸው የቆሙትን ይወክላል። ያንን መልአክት እስከ ቅርብ የሆነው የእሁድ ሕግ ድረስ

ያውጃሉ። ያን ሠራዊት የማስነሣት ሂደት እጅግ ዝርዝር ያለ የትንቢት ርዕሰ ጉዳይ ነው፤ እናም ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም ጋር በመስማማት መለኮት ከሰብአዊነት ጋር መዋሃድ የሚጀምርበት ነጥብ በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ በተወከለው ታሪክ ውስጥ ጀመረ። በዳንኤል አሥራ አንድ ከቁጥር አንድ እስከ ቁጥር አሥራ ስድስት ድረስ የተወከለው ታሪክ፣ በቁጥር አርባ የተደበቀውን ታሪክ ይሞላል፤ ይህም “በመጨረሻዎቹ ቀናት የሚመለከተው የዳንኤል ትንቢት ክፍል” ነው።

የዳንኤል አሥራ አንድ ምዕራፍ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት በ200 ዓ.ዓ. በፓኒየም ጦርነት መጀመሪያ የተፈጸሙትን ስንመለከት፣ የእነዚህን ቁጥሮች አስፈላጊነት መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው። ፓኒየም ከሦስት የውክልና ጦርነቶች ሦስተኛው ነው። የመጀመሪያው ጦርነት በ1989 ለጳጳሳት መንበርና ለውክልና ሠራዊቷ ለአሜሪካ አንድነት መንግሥታት ድል በማስገኘት ተፈጸመ። ቀጣዩ ጦርነት፣ በቁጥር አሥራ አንድና አሥራ ሁለት የተወከለው፣ በራፊያ ጦርነት የተፈጸመው ሲሆን፣ የደቡብ ንጉሥ (ሩሲያ) በዩክሬን የሰሜን ንጉሥንና የውክልና ሠራዊቱን ያሸንፋል። ሦስተኛው ጦርነት እንደ መጀመሪያው ይሆናል፤ በዚህም ጳጳሳት መንበር (የሰሜን ንጉሥ) በውክልና ሠራዊቷ (አሜሪካ አንድነት መንግሥታት) አማካይነት በኮሙኒዝም (የተባበሩት መንግሥታት) ላይ ድል ትቀዳጃለች። ነገር ግን የፓኒየም ጦርነት የሆነው ይህ ሦስተኛው የውክልና ጦርነት ደግሞ ሦስተኛውን የዓለም ጦርነት ይጀምራል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“እንደ መንኲራኩሮቹ የሚመስሉ ውስብስቦች ከኪሩቤል ክንፎች በታች ባለችው እጅ መሪነት ሥር እንደነበሩ፣ እንዲሁም የሰው ልጆች ክስተቶች ውስብስብ እንቅስቃሴ በመለኮታዊ ቁጥጥር ሥር ነው። በአሕዛብ ግጭትና ሁከት መካከል፣ ከኪሩቤል በላይ የተቀመጠው እርሱ የምድርን ጉዳይ አሁንም ይመራል።”

የአሕዛብ ታሪክ፣ አንዱ ከሌላው በኋላ የተመደበላቸውን ዘመንና ስፍራ እየያዙ፣ ራሳቸው ትርጉሙን ሳያውቁ ለእውነት ምስክርነት እየሰጡ ያለፉት፣ ይናገረናል። ለእያንዳንዱ አሕዛብና ለእያንዳንዱ የዛሬ ግለሰብ እግዚአብሔር በታላቁ ዕቅዱ ውስጥ ስፍራ መድበለታል። ዛሬ ሰዎችና አሕዛብ፣ ፈጽሞ ስሕተት በማያደርገው እጅ ባለው የልኬት ገመድ እየተለኩ ነው። ሁሉም በራሳቸው ምርጫ ዕጣ ፈንታቸውን እየወሰኑ ነው፣ እግዚአብሔርም ዓላማዎቹ እንዲፈጸሙ ሁሉን እየገዛ ነው።

ታላቁ “እኔ ነኝ” በቃሉ ውስጥ የሰየመው ታሪክ፣ በትንቢታዊው ሰንሰለት ውስጥ ክፍልን ከክፍል ጋር እያገናኘ፣ ከኋለኛው ዘላለም እስከ ወደፊቱ ዘላለም ድረስ፣ ዛሬ እኛ በዘመናት ሂደት ውስጥ የት እንዳለን፣ እና በሚመጣው ጊዜ ምን ሊጠበቅ እንደሚችል ያሳውቀናል። ትንቢት እስከ አሁን ዘመን ድረስ እንዲፈጸም አስቀድሞ የነገረው ሁሉ በታሪክ ገጾች ላይ ተመዝግቦ ታይቶአል፤ እኛም ገና ወደፊት የሚመጣው ሁሉ በየሥርዓቱ እንደሚፈጸም እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን።

“የምድራዊ ግዛቶች ሁሉ የመጨረሻ መውደቅ በእውነት ቃል ውስጥ በግልጽ ተነግሮአል። በእስራኤል የመጨረሻው ንጉሥ ላይ ከእግዚአብሔር የፍርድ ቃል በተነገረበት ጊዜ ተነገረው ትንቢት ውስጥ ይህ መልእክት ተሰጥቶአል፡-”

“ይህ እንዲህ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ኪዳንን አውርድ፣ ዘውዱንም አውጣ፤ ... ዝቅ ያለውን ከፍ ከፍ አድርግ፣ ከፍ ያለውንም ዝቅ አድርግ። እኔ እገለብጠዋለሁ፣ እገለብጠዋለሁ፣ እገለብጠዋለሁ፤ ይህም ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም፣ መብቱ የሆነው እስኪመጣ ድረስ፤ እኔም ለእርሱ እሰጠዋለሁ።” ሕዝቅኤል 21:26, 27።

“ከእስራኤል የተወሰደው ዘውድ በተከታታይ ወደ ባቢሎን፣ ወደ ሜዶ-ፋርስ፣ ወደ ግሪክ፣ እና ወደ ሮም መንግሥታት ተላለፈ። እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል፤ ‘የመብቱ የሆነው እስኪመጣ ድረስ ይህ ከእንግዲህ አይኖርም፤ እኔም ለእርሱ እሰጠዋለሁ።’”

“ያ ዘመን ቀርቦአል። ዛሬ የዘመኑ ምልክቶች እኛ በታላላቅና በከባድ ክስተቶች ደፈና ላይ እንደ ቆምን ያስታውቃሉ። በዓለማችን ውስጥ ያለ ነገር ሁሉ በብጥብጥ ውስጥ ነው። በዓይኖቻችን ፊት መድኃኒታችን ስለ መምጣቱ ከሚቀድሙት ክስተቶች የተናገረው ትንቢት እየተፈጸመ ነው፤ ‘ጦርነቶችንና የጦርነት ወሬዎችን ትሰማላችሁ.... ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ ራብም፣ ቸነፈርም፣ የምድር መናወጥም በተለያዩ ስፍራዎች ይሆናል።’ ማቴዎስ 24:6, 7።

አሁን ያለው ዘመን ለሕያዋን ሁሉ እጅግ ታላቅ ጉዳይ የሆነ ጊዜ ነው። ገዢዎችና መንግሥታዊ ሰዎች፣ የእምነትና የሥልጣን ቦታ የያዙ ሰዎች፣ ከሁሉም ክፍሎች የሆኑ አስተዋዮች ወንዶችና ሴቶች፣ በዙሪያችን በሚከናወኑት ክስተቶች ላይ ትኩረታቸውን አቅርበዋል። በአሕዛብ መካከል ያለውን የተጣራና ዕረፍት የሌለው ግንኙነት እየተመለከቱ ነው። በምድራዊ ነገር ሁሉ ላይ እየተቆጣጠረ ያለውን የከፍተኛ ኃይላኛነት ያስተውላሉ፣ እናም ታላቅና ወሳኝ ነገር ሊፈጸም እንደቀረበ፣ ዓለምም በአስደናቂ ታላቅ ቀውስ አፋፍ ላይ እንደቆመች ያውቃሉ።

«አሁን መላእክት የግጭት ነፋሳትን እየከለከሉ ነው፤ ዓለም ስለሚመጣበት ጥፋት እስክትጠነቀቅ ድረስ እንዳይነፋ፤ ነገር ግን በምድር ላይ ሊፈነዳ ዝግጁ የሆነ ማዕበል እየተሰበሰበ ነው፤ እግዚአብሔርም መላእክቱን ነፋሳቱን እንዲለቁ በሚያዝዝበት ጊዜ፣ ማንም ብዕር ሊገልጸው የማይችል የግጭት ትዕይንት ይሆናል።»

“መጽሐፍ ቅዱስ፣ እርሱም ብቻ፣ ስለ እነዚህ ነገሮች ትክክለኛ እይታን ይሰጣል። በእርሱ ውስጥ በዓለማችን ታሪክ የሚፈጸሙ ታላላቅ የመጨረሻ ትዕይንቶች ተገልጠዋል፤ መምጣታቸው ምድርን እንድትንቀጠቀጥ እና የሰዎችም ልብ በፍርሃት እንዲደክም ሲያደርግ፣ እነዚህ ክስተቶች ወዲያውኑ ጥላቸውን አስቀድመው እየጣሉ ነው።”

“”እነሆ፣ እግዚአብሔር ምድርን ባዶ ያደርጋታል፣ ያጠፋታልም፣ ፊቷንም ይገለብጣል፣ ተቀመጡባትንም ይበትናል።... ሕጎችን ተላልፈዋል፣ ሥርዓቱን ለውጠዋል፣ ዘላለማዊውን ቃል ኪዳን ሰብረዋል። ስለዚህ እርግጠን ምድርን በልቶአታል፣ በእርስዎም የሚኖሩት ተደምስሰዋል።... የከበሮ ደስታ ቆሟል፣ የሐሴትም ድምፅ አብቅቶአል፣ የበገናም ደስታ ቆሟል።’ ኢሳይያስ 24:1-18።

“”ወዮ ለዚያ ቀን! የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፣ ከሁሉን ቻይ ዘንድ እንደ ጥፋትም ይመጣል። ... ዘሩ ከአፈሩ በታች በስብሰታል፣ ጎተራዎቹ ተፈርሰዋል፣ ጎታዎቹ ፈርሰው ወድቀዋል፤ እህሉ ደርቆአልና። እንስሶቹ እንዴት ይቃኑታሉ! መንጋዎቹ መኖ ስለሌላቸው ተጨንቀዋል፤ አዎን፣ የበጎች መንጋዎች ድርቅ ተመትተዋል።’ ‘ወይኑ ደርቆአል፣ በለሱም ዝሎአል፤ ሮማኑ፣ ዘንባባውም፣ ፖሙም፣ አዎን፣ የሜዳ ዘፎች ሁሉ ደርቀዋል፤ ደስታ ከሰው ልጆች ዘንድ ደርቆ ሄዶአልና።’ ኢዮኤል 1:15-18, 12።

«ልቤ በጥልቅ ተጎድቶአል፤ ... ነፍሴ ሆይ፣ የመለከትን ድምፅ፣ የጦርነትንም ማንቂያ ሰምተሻልና ዝም ብዬ ልቆይ አልችልም። ጥፋት በጥፋት ላይ እየተጠራ ነው፤ ምድሪቱ ሁሉ ተበዝብዛለችና።»

“”ምድርንም ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ባዶ ነበረች እና ባድማ፤ ሰማያትንም ተመለከትሁ፣ ብርሃንም አልነበራቸውም። ተራሮችን ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ይናወጡ ነበር፣ ኮረብቶችም ሁሉ ይንቀጠቀጡ ነበር። ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ሰው አልነበረም፣ የሰማይም ወፎች ሁሉ ሸሽተው ነበር። ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ፍሬያማው ስፍራ ምድር በዳ ሆኖ ነበር፣ ከተሞችም ሁሉ ፈርሰው ነበር።’ ኤርምያስ 4:19፣ 20፣ 23-26።”

«ወዮ! ያ ቀን ታላቅ ነውና፣ እንደ እርሱም ያለ ሌላ የለም፤ የያዕቆብ ጭንቀት ዘመን ነው፤ ነገር ግን ከእርሱ ይድናል።» ኤርምያስ 30:7። ትምህርት፣ 178-181።